

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 5828/2020
01.04.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: др Драгише Б. Слијепчевића, председника већа, Јасмине Стаменковић, др Илије Зиндовића, Татјане Матковић Стефановић и Татјане Миљуш, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Дејан Врсајков, адвокат у ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Бошко Жилић, адвокат у ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против решења Вишег суда у Сомбору Гж 1400/19 од 19.02.2020. године, у седници већа од 01.04.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против решења Вишег суда у Сомбору Гж 1400/19 од 19.02.2020. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Новом Саду П 2562/12 од 21.11.2018. године одбијен је предлог туженог за понављање поступка од 25.07.2018. године и обавезан тужени да тужиоцу накнади трошкове поступка у износу од 13.500,00 динара.

Решењем Вишег суда у Сомбору Гж 1400/19 од 19.02.2020. године одбијена је жалба туженог и потврђено првостепено решење.

Против правноснажног решења донетог у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка, с позивом на одредбе члана 404. ЗПП.

Чланом 404. ставом 1. ЗПП ("Службени гласник РС", бр. 72/11...18/20) прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија), а ставом 2. да о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Пресудом Вишег суда у Новом Саду Гж 1414/13 од 01.11.2013. године, којом је преиначена пресуда Основног суда у Новом Саду П 2562/12 од 25.02.2013. године, тужбени захтев за накнаду нематеријалне штете је делимично усвојен. Предлог за

понављање поступка заснован је на пресуди Врховног касационог суда Рев 1809/16 од 21.03.2018. године која је донета у спору између истих парничних странака, по истом правном основу, али на основу другачијег чињеничног стања. Према становишту нижестепених судова, нису испуњени услови из члана 426. става 1. тачака 7) и 10) ЗПП за понављање поступка јер пресудом Врховног касационог суда Рев 1809/16 од 21.03.2018. године није одлучено о истом тужбеном захтеву као у овој парници, нити је тужени у предлогу за понављање поступка изнео нове чињенице. О предлогу туженог за понављање поступка је побијаним решењем одлучено у складу са правним схватањем израженим кроз судске одлуке у којима је одлучивано о предлозима са истоветним чињеничним стањем и правним основом. Врховни касациони суд није прихватио одлучивање о посебној ревизији јер у конкретном случају нема потребе да се размотре правна питања од општег интереса, ни правна питања у интересу равноправности грађана, нити има потребе за уједначавањем судске праксе и за новим тумачењем права.

Сходно изнетом, Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији, као изузетно дозвољеној, применом члана 404. става 1. у вези члана 420. става 6. ЗПП, на основу чега је и одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије применом члана 410. става 2. тачке 5) ЗПП, Врховни касациони суд је установио да ревизија није дозвољена.

Чланом 420. ставом 1. ЗПП прописано је да странке могу да изјаве ревизију и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан, а ставом 5. да је ревизија увек дозвољена против решења другостепеног суда којим се одбацује предлог за понављање поступка и решења другостепеног суда којим се потврђује решење првостепеног суда о одбацивању предлога за понављање поступка.

Побијаним решењем предлог туженог за понављање поступка је правноснажно одбијен, па ревизија туженог није дозвољена.

На основу члана 413. у вези члана 420. става 6. ЗПП одлучено је као у ставу другом изреке овог решења.

**Председник већа – судија
др Драгиша Б. Слијепчевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић